

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► **B**

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2262/84
af 17. juli 1984
om særlige foranstaltninger inden for olivenoliesektoren

(EFT L 208 af 3.8.1984, s. 11)

Ændret ved:

	nr.	Tidende side	dato
► <u>M1</u> Rådets forordning (EØF) Nr. 3788/85 af 20. december 1985	L 367	1	31.12.1985
► <u>M2</u> Rådets forordning (EØF) Nr. 3386/86 af 3 november 1986	L 310	17	5.11.1986
► <u>M3</u> Rådets forordning (EØF) Nr. 3462/87 af 17. november 1987	L 329	2	20.11.1987
► <u>M4</u> Rådets forordning (EØF) Nr. 3880/88 af 12. december 1988	L 346	12	15.12.1988
► <u>M5</u> Rådets forordning (EØF) Nr. 200/90 af 22. januar 1990	L 22	6	27.1.1990
► <u>M6</u> Rådets forordning (EØF) Nr. 593/92 af 3. marts 1992	L 64	1	10.3.1992
► <u>M7</u> Rådets forordning (EF) nr. 533/97 af 17. marts 1997	L 83	1	25.3.1997
► <u>M8</u> Rådets forordning (EF) nr. 2599/97 af 18. december 1997	L 351	17	23.12.1997
► <u>M9</u> Rådets forordning (EF) nr. 150/1999 af 19. januar 1999	L 18	7	23.1.1999
► <u>M10</u> Rådets forordning (EF) nr. 2292/2001 af 20. november 2001	L 308	1	27.11.2001

NB: I denne konsoliderede udgave forekommer henvisninger til den europæiske regningsenhed og/eller ecu. Begge skal fra den 1. januar 1999 forstås som henvisninger til euroen — Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1) og Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 (EFT L 162 af 19.6.1997, s. 1).

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2262/84

af 17. juli 1984

om særlige foranstaltninger inden for olivenoliesektoren

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽³⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

Ved artikel 5 i Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2260/84 ⁽⁵⁾ er der indført en produktionsstøtteordning for olivenolie; støtten for de på en bestemt dato eksisterende arealer ydes i forhold til den mængde olie, der rent faktisk er produceret, til olivendyrkere, der er medlemmer af de i artikel 20c, stk. 1, i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede producentorganisationer, og hvis gennemsnitsproduktion er på mindst 100 kg olie pr. produktionsår, hvorimod støtten til andre olivendyrkere ydes i forhold til antallet af oliventræer, disses produktionskapacitet og udbyttet heraf, fastsat skønmæssigt, idet ydelsen er betinget af, at de pågældende oliven er høstet;

erfaringerne viser, at uanset de gældende bestemmelser om en lang række særlige kontrolforanstaltninger er der problemer i forbindelse med den nøjagtige og effektive gennemførelse af kontrollen; dette kan medføre uberettigede udgifter for Fællesskabet;

under de nuværende omstændigheder bør der træffes særlige foranstaltninger med henblik på at sikre en korrekt og ensartet anvendelse af produktionsstøtteordningen;

erfaringen viser, at producentmedlemsstaternes administrative struktur ikke er tilstrækkelig tilpasset til gennemførelsen af den kontrol, fællesskabsbestemmelserne foreskriver; disse medlemsstater må derfor nødvendigvis oprette administrativt selvstændige organer, der skal varetage de pågældende opgaver; på grund af medlemsstaternes forpligtelse til i løbet af kort tid og for egen regning at oprette en særlig struktur, der skal varetage løsningen af opgaver, som strækker sig ud over de kontrolforanstaltninger, der er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽⁶⁾ senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3509/80 ⁽⁷⁾, bør Fællesskabet yde tilskud i en vis periode;

der består en sammenhæng mellem en effektiv kontrolordning og de sanktioner, der bringes i anvendelse, hvis der konstateres uregelmæssigheder; det er derfor nødvendigt at skærpe og supplere de nuværende sanktionsmuligheder for at øge disses præventive virkning under hensyn til de særlige karakteristika for den fælles markedsordning for olivenolie; det bør derfor bestemmes, at medlemsstaterne iværksætter sanktioner i tilfælde af uregelmæssigheder i forbindelse med produktionsstøtteordningen; for at sikre at de fastsatte sanktioner anvendes korrekt og ensartet, bør der træffes bestemmelse om visse særlige tilfælde, i hvilke der kan anvendes sanktioner —

⁽¹⁾ EFT nr. C 249 af 17. 9. 1983, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. C 104 af 16. 4. 1984, s. 92.

⁽³⁾ EFT nr. C 23 af 30. 1. 1984, s. 20.

⁽⁴⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 208 af 3. 8. 1984, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 367 af 31. 12. 1980, s. 87.

▼B

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1***▼M6**

1. Hver producentmedlemsstat opretter i overensstemmelse med sine retsregler et særligt kontor, som skal varetage visse opgaver og kontrollen med fællesskabsstøtten i olivenoliesektoren, med undtagelse af eksportrestitutioner.

▼B

Medlemsstater, hvis produktion ikke overstiger 3 000 tons i løbet af en nærmere fastsat referenceperiode, skal dog ikke oprette et særligt kontor. Sådanne medlemsstater træffer alle foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre udførelsen af de opgaver, der i henhold til denne artikel påhviler kontoret.

▼M6

2. For at sikre en korrekt anvendelse af Fællesskabets retsforskrifter i olivenoliesektoren skal det i stk. 1 nævnte kontor i overensstemmelse med arbejdsprogrammet, jf. stk. 4:

- påse, at de aktiviteter, der udøves af producentorganisationer og foreninger af sådanne, er i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 2261/84 af 17. juli 1984 om almindelige regler for støtte til olivenolieproduktion og producentorganisationer ⁽¹⁾
- kontrollere rigtigheden af oplysningerne i dyrkningserklæringerne og i støtteansøgningerne, uden at dette begrænser den kontrol, medlemsstaterne gennemfører i henhold til artikel 14 i forordning (EØF) nr. 2261/84
- kontrollere de godkendte møller
- undersøge anvendelsen af olivenolie og olie af olivenpresserester samt anvendelsen af biprodukter heraf
- kontrollere godkendte emballeringsvirksomheder i overensstemmelse med artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 3089/78 af 19. december 1978 om fastsættelse af almindelige bestemmelser vedrørende støtte til forbruget af olivenolie ⁽²⁾ samt i givet fald anerkendte brancheorganisationer efter artikel 11, stk. 3, i forordning nr. 136/66/EØF
- på nationalt plan indsamle, kontrollere og bearbejde de oplysninger, der er nødvendige for opgørelsen af udbytte efter artikel 18 i Rådets forordning (EØF) nr. 2261/84
- i givet fald undersøge oprindelsen af importeret olivenolie og olie af olivenpresserester.

Medlemsstaten kan på eget initiativ eller på anmodning af Kommissionen pålægge kontoret i overensstemmelse med arbejdsprogrammet, jf. stk. 4:

- at gennemføre statistiske undersøgelser vedrørende produktion, forarbejdning og forbrug af olivenolie og olie af olivenpresserester
- at kontrollere interventionsorganernes opkøb, oplagring og salg af olivenolie som omhandlet i artikel 12 og 13 i forordning nr. 136/66/EØF
- at kontrollere oplagring, der foretages i medfør af artikel 20d, stk. 3, i forordning nr. 136/66/EØF
- at kontrollere de konserverfremstillende virksomheder i overensstemmelse med artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 591/79 af 26. marts 1979 om generelle bestemmelser for produktionsrestitutionen for olivenolie, der anvendes til fremstilling af visse former for konserver ⁽³⁾
- at foretage særlige undersøgelser inden for olivenoliesektoren.

⁽¹⁾ EFT nr. L 208 af 3. 8. 1984, s. 3. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3500/90 (EFT nr. L 338 af 5. 12. 1990, s. 3).

⁽²⁾ EFT nr. L 369 af 29. 12. 1978, s. 12. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3461/87 (EFT nr. L 329 af 20. 11. 1987, s. 1).

⁽³⁾ EFT nr. L 78 af 30. 3. 1979, s. 2. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2903/89 EFT nr. L 280 af 29. 9 1989, s. 3).

▼B

3. Kontoret har fuld administrativ uafhængighed. Det skal af den pågældende medlemsstat tildeles alle de beføjelser, der er nødvendige for at udføre de i stk. 2 omhandlede opgaver.

Kontoret skal have et personale, hvis antal og uddannelse sikrer, at de nævnte opgaver kan løses.

▼M6

Kommissionen kan deltage i drøftelserne i kontorets styrelsesorganer. Kommissionens repræsentant deltager ikke i afstemningen.

▼B

4. Inden begyndelsen af hvert produktionsår opstiller den pågældende medlemsstat på forslag af kontoret et foreløbigt budget og et arbejdsprogram, der skal sikre den korrekte anvendelse af ►M6 Fællesskabets retsfor skrifter inden for olivenolie sektoren ◀, og som medlemsstaten tilsender Kommissionen. Uden at dette i øvrigt berører medlemsstatens ansvarsområder, kan Kommissionen anmode denne om at foretage de ændringer i det foreløbige budget og programmet, som Kommissionen måtte finde hensigtsmæssige.

Repræsentanter fra Kommissionen kan til enhver tid følge den virksomhed, der udøves af kontoret.

Kontoret sender regelmæssigt medlemsstaten og Kommissionen rapporter om sin virksomhed. I disse rapporter redegøres der for eventuelle vanskeligheder, og der kan foreslås forbedringer af kontrolordningen.

▼M6

Medlemsstaterne træffer snarest muligt videre foranstaltninger i forbindelse med de forhold, der er konstateret af kontoret.

De meddeler med regelmæssige mellemrum Kommissionen en oversigt over de forholdsregler og sanktioner, som er blevet iværksat i forbindelse med forhold, kontoret har konstateret under kontrollen.

Disse meddelelser indskrænker ikke anvendelsen af artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 595/91 af 4. marts 1991 om uregelmæssigheder og tilbagebetaling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af den fælles landbrugspolitik, samt om oprettelse af et informationssystem på dette område samt om ophævelse af forordning (EØF) nr. 283/72 (1).

▼M4

5. I en periode på fem år fra den 1. november 1984 dækker De Europæiske Fællesskabers almindelige budget kontorets faktiske udgifter med:

- for Italiens vedkommende: 100 % for de første tre år med et samlet loft på 14 mio ECU og 50 % for det fjerde og femte år
- for Grækenlands vedkommende: 100 % med et samlet loft på 7 mio ECU.

For Italiens og Grækenlands vedkommende dækkes kontorets faktiske udgifter i en periode på tre år fra den 1. november 1989 med 50 % over De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

For Spanien og Portugals vedkommende dækkes kontorets faktisk (SIC! faktiske) udgifter i perioden 1. marts til 31. oktober 1990 med 100 % over De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, idet der er fastsat et samlet loft på 9,3 mio ECU for Spanien og på 4,7 mio ECU for Portugal. I perioden 1. november 1990 til 31. oktober 1992 dækkes de pågældende udgifter med 50 % over nævnte budget.

▼M6

I en periode på fem år fra den 1. november 1992 dækker De Europæiske Fællesskabers almindelige budget 50% af kontorets faktiske udgifter.

(1) EFT nr. L 67 af 14. 3. 1991, s. 11.

▼ M9

I en ► **M10** seksårsperiode ◀ fra produktionsåret 1999/2000 dækker Fællesskabets almindelige budget 50 % af kontorernes faktiske udgifter.

▼ M10

I 2003 undersøger Kommissionen, om Fællesskabet fortsat skal være med til at dække kontorernes udgifter, og forelægger i givet fald et forslag for Rådet i forbindelse med afgørelsen om den fælles markedsordning som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1638/98. Rådet træffer efter proceduren i traktatens artikel 37, stk. 2, afgørelse om en eventuel finansiering af de pågældende udgifter i forbindelse med nævnte afgørelse.

▼ B

6. Det årlige beløb svarende til de i stk. 5 omhandlede faktiske udgifter vedtages af Kommissionen på grundlag af oplysninger, som meddeles af de pågældende medlemsstater. Dette beløb udbetales, når Kommissionen har fastslået, at det pågældende kontor ► **M6** ————— ◀ har udført sine opgaver.

Med henblik på at lette kontorets ► **M6** ————— ◀ drift kan det pågældende beløb udbetales ratevis i årets løb på grundlag af kontorets årlige budget, som opstilles inden udgangen af oktober måned for det følgende år efter aftale med medlemsstaten og Kommissionen.

Artikel 2

I henhold til artikel 11a i forordning nr. 136/66/EØF træffer producentmedlemsstaterne konkrete og egnede foranstaltninger med henblik på at iværksætte sanktioner i tilfælde af enhver overtrædelse af produktionsstøtteordningen, navnlig såfremt det konstateres:

- a) at oplysningerne i dyrkningserklæringen, jf. artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2261/84 ikke svarer til de faktiske forhold;
- b) at den støtteberettigede mængde olivenolie er mindre end den, som olivendyrkere ► **M6** ————— ◀ har anmodet om, for så vidt disse er støtteberettigede på grundlag af den faktisk producerede mængde olie;
- c) at en producentorganisation eller en forening ikke har overholdt de i nærværende forordning fastsatte forpligtelser;
- d) at en mølle ikke har overholdt de ► **M6** i forordning (EØF) nr. 2261/84 ◀ fastsatte forpligtelser.

▼ M6*Artikel 2a*

I medfør af artikel 11a i forordning nr. 136/66/EØF træffer medlemsstaterne de fornødne specifikke foranstaltninger for at straffe overtrædelser af forbrugsstøtteordningen, specielt når det konstateres:

- at en godkendt emballeringsvirksomhed ikke har overholdt de forpligtelser, der følger af forordning (EØF) nr. 3089/78, i særdeleshed i de i artikel 3 nævnte tilfælde
- at en anerkendt brancheorganisation ikke har overholdt de forpligtelser, der følger af nævnte forordning.

Medlemsstaterne træffer for deres vedkommende de fornødne specifikke foranstaltninger for at straffe overtrædelser af de ordninger, der er fastsat i artikel 12, 13, 20a og 20d i forordning nr. 136/66/EØF.

▼ B*Artikel 3*

1. Med henblik på iværksættelsen af artikel 2 skal medlemsstaterne mindst anvende følgende særlige foranstaltninger:

- a) I det i artikel 2, litra a), omhandlede tilfælde, skal den pågældende olivendyrker, hvis der i den unøjagtige dyrkningserklæring er angivet en forøgelse af den pågældendes produktionskapacitet, som ikke svarer til de faktiske forhold, betale et beløb, der står i forhold til den kapacitetsforøgelse, der fremgår heraf, og som er tilstrækkelig prohibitivt;

▼B

b) i det i artikel 2, litra b), omhandlede tilfælde inddriver den pågældende medlemsstat de støttebeløb, der eventuelt er fejlagtigt udbetalt, og den pågældende olivendyrker skal betale et beløb, der står i forhold til det støttebeløb, der er ansøgt om for de mængder olie, for hvilke retten til støtte ikke er anerkendt, og som er tilstrækkelig prohibitivt.

2. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde, og med forbehold af artikel 20c i forordning nr. 136/66/EØF, skal den producentorganisation, olivendyrkeren er medlem af, hæfte solidarisk for betalingen af de i stk. 1 omhandlede beløb, såfremt den i overensstemmelse med sine forpligtelser ikke korrekt har kontrolleret den individuelle støtteansøgning og den pågældende dyrkningserklæring.

3. Såfremt uregelmæssighedernes konsekvenser i de i stk. 1 omhandlede tilfælde er ubetydelige, kan de pågældende medlemsstater dog undlade at afkræve olivendyrkerne betaling af de i stk. 1 nævnte beløb.

Artikel 4

1. Såfremt en producentorganisation eller en forening ikke har foretaget den kontrol, der påhviler den i henhold til artikel 6, 8 og 10 i forordning (EØF) nr. 2261/84, inddrager den pågældende medlemsstat anerkendelsen for en periode på ét til fem produktionsår.

2. Med forbehold af artikel 2, inddrager den pågældende medlemsstat godkendelsen af en mølle for en periode på ét til fem produktionsår, såfremt der ved kontrol af den pågældende mølle viser sig uregelmæssigheder, der f.eks. afviger væsentligt fra lagerregnskabet for så vidt angår mængden af forarbejdede oliven eller produceret olie, eller såfremt lagerregnskabet er utilstrækkeligt eller ikke indsendes.

3. Ved bestemmelsen af, hvor længe anerkendelsen eller godkendelsen skal inddrages, tager den kompetente myndighed hensyn til overtrædelsens alvor og varighed.

4. I den periode, hvor anerkendelsen eller godkendelsen er inddraget i henhold til stk. 1 og 2, kan den pågældende medlemsstat ikke indrømme en ny anerkendelse eller en ny godkendelse på grundlag af en ansøgning, som måtte tilsigte en omgåelse af den pålagte sanktion.

Såfremt inddragelsen af godkendelsen af en mølle får alvorlige følger for forarbejdningmulighederne i et bestemt produktionsområde, kan det vedtages at tillade den pågældende mølle at fungere efter en særordning.

Artikel 5

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF.

Artikel 6

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de foranstaltninger, de træffer inden for rammerne af denne forordning.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på dagen for dens offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. november 1984.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.